

Република Србија
УПРАВНИ СУД
5 У. 124/14
19.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, против тужене Агенције за реституцију - Јединице за конфесионалну реституцију, ради поништаја решења, број:46-00-00256/09 од 27.12.2013. године, уз учешће заинтересованог лица А.А., које заступају пуномоћници Мирослав Николић, адвокат из Београда, улица 27. марта бр. 11/І и Катарина Ђурђевић, адвокат из Београда, ул. Гандијева бр. 172/10, у предмету враћања имовине, по одржаној усменој јавној расправи, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.01.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

І Тужба СЕ ОДБИЈА.

ІІ ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац Република Србија, да заинтересованом лицу А.А., накнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним делимичним решењем, усваја се захтев и на име одузете имовине утврђује право својине А.А., са седиштем у ..., на пољопривредном земљишту у укупној површини 10.94.77 ха, и то на означеној катастарској парцели у површини и у иделаним деловима ближе означеним у диспозитиву овог решења, обавезује се Република Србија да истој преда у државину непокретност из тачке 1. у року од 30 дана од дана извршности, налаже се органу надлежном за упис права на непокретностима да изврши упис права својине у корист А.А. у јавне књиге у којима се врши упис на права непокретности, да свака странка сноси своје трошкове, а у погледу преосталог дела захтева који се односи на враћање делова катастарске парцеле број ..., ..., ... и ... старог премера, на чијем месту се данас налазе катастарске парцеле ..., ... и ... новог премера укупне површине 1.30.86 ха обрадивог пољопривредног земљишта, с обзиром да још нису сазрели услови за решавање, биће одлучено накнадно посебним решењем, стим што се обуставља поступак за враћање катастарске парцеле ... у површини од 0.72.72 ха и број ... у површини од 1.94.73 ха КО

У тужби, којом је покренуо управни спор, тужилац указује на погрешну примену одредбе члана 4. Закона о враћању имовине црквама и верским заједницама, којом није прописано као обавеза, већ овлашћење Републике Србије, као обвезника враћања имовине, да

уместо одузете имовине, да накнаду у виду друге одговарајуће имовине или да исплати новчану накнаду, па како се тужилац противио накнади у виду друге одговарајуће имовине, тужени није могао донети решење којим се захтев усваја. Стога предлаже да се тужба уважи и поништи оспорено решење и предмет врати на поновно одлучивање.

У одговору на поднету тужбу, тужени орган понавља наводе из оспореног решења сматрајући да се ради о правилној примени цитиране одредбе закона, те да су наводи тужбе без икаквог основа, због чега исту треба одбити као неосновану.

У одговору на поднету тужбу, као и на усменој јавној расправи, заинтересовано лице сматра да је тужба непотпуна и неразумљива, будући да не садржи адресу седишта тужиоца, као ни доказе којима тужилац поткрепљује своје наводе, нити у тужби предлаже обим поништења управног акта. Стога сматра да су испуњени услови за одбацивање тужбе по члану 26. став 1. тачка 4. ЗУС-а, јер се управним актом не дира у очигледно право тужиоца и његов на закону засновани интерес. У одговору даље истиче да управо одредба члана 4. наведеног закона, прописује да се уместо одузете имовине, ако није могуће враћање у натуралном облику иста надокнађује у виду друге одговарајуће имовине или у новцу. Како тужилац располаже другом одговарајућом имовином, то се ради о заменској реституцији, односно о враћању одузете имовине у виду другог земљишта. Указује да за своје наводе тужилац не пружа никакве доказе, те да се у случају када је у одређеној катастарској општини извршена комасација и није могуће вратити одузету имовину у натуралном облику, у сваком случају ради о заменској реституцији односно добијању другог одговарајућег земљишта из исте комасационе масе с обзиром да се комасација не може поништити. Посебним поднеском који је примљен у суду 28.12.2016. године, заинтересовано лице суду доставља више пресуда Врховног касационог суда, којим овај суд износи став да је управо враћање земљишта на начин како је то урађено у овом управном поступку у складу са законом, те да доказ најновије судске праксе овог суда представља пресуда Узп. 397/2014 од 05.02.2015. године, којим је преиначена пресуда Управног суда тако што се тужба тужиоца Републике Србије одбија. У конкретном случају Управни суд је био уважио тужбу Републике Србије у сличној чињеничној и правној ситуацији. Предлаже да се тужба одбије као неоснована, као и да суд обавезе тужиоца да заинтересованом лицу накнади трошкове управног спора и то за састав два поднеска у износу од по 36.500,00 динара и за приступ одржаној расправи износ од 37.000,00 динара.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу у присуству пуномоћника заинтересованог лица, за које је по заменичком пуномоћју приступила Ивана Пешић, адвокат из Београда, а у одсуству уредно позваног тужиоца и уредно позваног туженог органа, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима, као што је овде случај.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу, списка предмета и навода странке изнетих на усменој јавној расправи, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Правилно је поступио тужени орган када је одлучио као у диспозитиву оспореног делимичног решења, у поступку проведеном без повреде правила поступка, а за своју одлуку је дао детаљне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Ово стога што из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени орган у поступку, који је претходио доношењу оспореног решења, утврдио да је,

по спроведеном испитном поступку, а након одржане усмене расправе, донето делимично решење којим је подносиоцу захтева враћена у својину катастарска працела ... и ... новог премера у укупној површини од 57.77.81 ха, обе уписане у лист непокретности број ... КО ..., као државна својина Републике Србије, носиоца права коришћења Б.Б.. На основу извештаја о идентификацији одузетог земљишта А.А. издатог од стране Службе за катастар непокретности Врбас, број 952-2/07-4 од 11.05.2007. године, утврђено да је на подручју КО ... 1972. године, спроведена агротехничка мера комасације земљишта и обнове земљишне књиге, као и да одузетој катастарској парцели број ... старог премера одговарају део парцеле бр. ... и део парцеле бр. ... гробље површине 01.94.73 ха, власника А.А.. У допуни и исправци обавештења истог органа од 17.09.2008. године, наводи се да кат. парцелама бр. ... и ... старог премера, одговарају део катастарске парцеле бр. ..., к.п. бр. ..., власника Републике Србије, а корисника општине ... и део к.п. бр. ..., власника А.А.. Полазећи од чињенице да је на територији КО ... спроведена комасација 1972. године, као и да је делимичним решењем овог органа од 12.04.2012. године, подносиоцу захтева враћено земљиште у укупној површини од 57.77.81 ха, пуномоћник подносиоца захтева је поднеском од 15.07.2013. године, предложио на име преостале одузете површине која износи 14.61.24 ха, враћање катастарске парцеле бр. ..., укупне површине 15.05.01 ха, уписане у лист непокретности ... КО ..., као државна својина корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, са образложењем да се предлаже враћање поменути парцеле у целости због разлике у класи између одузетог и предложеног земљишта. У проведеном поступку обављено је и вештачење од стране судског вештака пољопривредне струке који је 27.11.2013. године, доставио налаз сачињен дана 26.11.2013. године, којим је предложено враћање пољопривредног земљишта у укупној површини од 10.94.77 ха, катастарске парцеле бр. ..., укупне површине 15.05.01 ха, уписано у лист непокретности ... КО ..., након што је утврдио да делови катастарске парцеле старог премера, на чијем месту се данас налазе катастарске парцеле ..., ..., ..., ... и ... новог премера, укупне површине 3.98.31 ха, нису биле обухваћене комасацијом, јер се налазе у грађевинском рејону, тако да укупна површина земљишта за коју предлаже друго одговарајуће земљиште износи 10.62.93 ха. Налаз вештака са прилозима достављен је свим странкама, а 24.12.2013. године, одржана је усмена расправа у присуству свих странака, на којој је тужилац, преко законског заступника, изјавио да се противи захтеву за накнаду у виду другог одговарајућег земљишта, с обзиром да закон није предвидео тај облик враћања као обавезу, већ овлашћење обвезника враћања да накнаду да у виду друге одговарајуће имовине или да исплати новчану накнаду. На основу свега утврђеног у поступку, орган је утврдио да је на подручју КО 1972. године, извршена комасација земљишта ради рационалног и економичног коришћења земљишта, да у поступку комасације није допуштен повраћај у пређашње стање и обнова поступка, те да учесници у поступку комасације добијају друго одговарајуће земљиште, због чега је и одређено вештачење од стране вештака одговарајуће струке ради утврђивања да ли на територији КО ... постоји друго одговарајуће земљиште подобно за враћање. Судски вештак пољопривредне струке доставио је 27.11.2013. године, свој Налаз и мишљење којим је предложио враћање земљишта описаног у диспозитиву овог решења укупне површине 10.94.77 ха, уписаног у лист непокретности ... КО ... као пољопривредно земљиште у државној својини, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде. У налазу је вештак навео методологију којом је утврдио земљиште одговарајуће за враћање, опис културе и класе са прецизно наведеним површинама одузетог и земљишта предложеног за враћање. На основу овако утврђеног чињеничног стања и по оцени Управног суда, тужени орган је правилно закључио да су у конкретном случају за враћање имовине описане у диспозитиву решења испуњени услови прописани одредбама члана 1. и члана 4. Закона о враћању (реституцији) имовине црквама и верским заједницама. Суд је такође нашао да је изјашњење Републичког јавног правобранилаштва да се противи враћању другог одговарајућег земљишта, тужени орган правилно оценио као без утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари, јер је у поступку комасације која је извршена на територији општине ...

дошло до промене облика, граница, површине и бројева катастарских парцела у комасираном подручју, тако да физичким лицима која евентуално буду поднела захтев за враћање одузетог пољопривредног земљишта, такође неће бити враћено земљиште које им је одузето, будући да се то земљиште више не може идентификовати као такво, већ ће им бити враћено одговарајуће земљиште у комасационом подручју.

Суд је ценио наводе тужбе, па је нашао да су исти неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, с обзиром да је тужени орган у образложењу оспореног решења дао детаљне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09).

Суд је обавезао тужиоца да заинтересованом лицу накнади трошкове управног спора, на основу члана 151. и 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима и то у висини награде адвокату за састав одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара као и на име приступа расправи у износу од 18.000,00 динара, па је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде. Суд заинтересованом лицу није признао трошкове на име састава поднеска којим је допунио одговор на тужбу, будући да исти нису били нужни.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 19.01.2017. године, 5 У 124/14

Записничар
Снежана Николић, с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ